

РЕШЕНИЕ

№ 277

гр. Сливен, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван М. Димитров

при участието на секретаря Росица Н. Стоянова
като разглежда докладваното от Иван М. Димитров Административно
наказателно дело № 20232230200740 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 – чл. 63д от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Д. И. Д. срещу НП № 23 - 0455 - 000281 от 18.04.2023 г. на Началник РУ в ОД МВР - Сливен, РУ-Твърдица, с което на основание чл. 181, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Иска НП да бъде отменено.

В с.з. жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от упълномощен представител адв.Ст.Раднев от АК-Сливен. Моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

В с.з. въззиваемата страна–наказващият орган, не изпраща представител.

Съдът като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

На 01.04.2023 г., полицейските служители младши инспектор св.Н. М. и младши инспектор св.С. С. изпълнявали служебните си задължения като на местостоянка в гр.Твърдица, ул.“Княз Борис І“ до бензиностанция „Петрол“ следели за спазването на правилата за движение по пътищата. Било след 02:20 часа, когато видели, че лек автомобил „Пежо 307“ с рег.№ СН6634АМ се движи към тях по ул.“Княз Борис І“. Младши автоконтрольор св. С. С. подал сигнал със стоп палка, за да спре водача на МПС и да му извърши проверка, но той не спрял и продължил да се движи по ул.“Княз Борис І“ посока запад. Полицейските служители го последвали със служебния автомобил от ул.“Княз Борис І“ до ул.“Септември“, като подали светлинен и звуков сигнал. Въпреки сигналите в 02:31 часа водачът сам спрял до номер 13 на ул.“Септември“ от лявата страна на пътното платно, където бил и домът му. При проверката било установено, че водач на лекия автомобил е Д. И. Д., който бил с още един спътник. Шофьорът признал на полицаите, че е пил алкохол в с.Оризаре. Полицаите поканили водача да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Дрегер 7510 ARNA“ 0175, като водачът категорично отказал няколко пъти. На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 111026. При извършената проверка се установило, че горепосоченото МПС е негова собственост и същото не е представено на Годишен технически преглед. Жалбоподателят бил откаран от неговия спътник до МБАЛ-Сливен, където дал кръв за химическо изследване за определяне на концентрация алкохол в същата. От протокол за химическа експертиза №60/04.04.2023 г. на НТЛ при ОД МВР Сливен се доказало наличие на 1,27 промила етилов алкохол в кръвта на водача.

За извършеното нарушение на жалбоподателя на 01.04.2023 г. му бил съставен АУАН № GA653806/01.04.2023 г., с който деянията били квалифицирани като нарушение по чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП и нарушение по чл.103 от ЗДвП. Със съставянето на АУАН на водача са иззети СУМПС № 283802777 и КТ № 6344770, СРМПС №010722406, два броя рег.№ СН 6634 АМ. Актът е бил предявен на жалбоподателя, който след като се запознал със съдържанието му е отразил, че има възражения.

На основание така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП № 23-0455-0002812/18.04.2023 г. от Началник РУ в ОД МВР - Сливен, РУ-

Твърдица.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност.

Съдът даде вяра на АУАН № GA653806/01.04.2023 г. и НП № 23-0455-0002812/18.04.2023 г. Кредитира показанията на разпитаните по делото актосъставител Н. М. и свидетел С. С..

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна / лице, което е санкционирано /. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

НП е обосновано, тъй като приетата в него за установена фактическа обстановка се подкрепя със събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. АУАН е съставен при спазване изискванията на чл.40 и следващите от ЗАНН и съдържа изискуемите по чл. 42 от с. з. реквизити. Административно-наказателната преписка е изпратена на компетентния наказващ орган, който се е произнесъл в рамките на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН и при спазване на правилата на чл. 52 и следващите от с.з., а НП съдържа всички изброени от Закона реквизити. В административно-наказателното производство не е допуснато незаконосъобразно или неправилно приложение на материалния закон. Административнонаказващият орган след като е преценил събраните по делото писмени и гласни доказателства, е направил извода, че соченото административно нарушение, неговото авторство, както и вината на нарушителя са доказани.

По отношение на първото нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП, съдът счита, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление. По несъмнен начин се установи от събраните по делото доказателства, че жалбоподателят Д. Д. е управлявал лек автомобил „Пежо 307“ с рег.№ СН6634АМ по бул.“Септември“, който не е бил представен на годишен технически преглед.

Разпоредбата на чл.147, ал.1 от ЗДвП гласи, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, моторните и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Това е установено по несъмнен начин от показанията на св. Н. М. и свидетел С. С.. Съдът намира, че по отношение на това нарушение не бяха представени нито писмени, нито гласни доказателства, които да опровергават извършването му.

Съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

По отношение на другото установено нарушение, съдът също намира, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление нарушението по чл.103 от ЗДвП. Доказа се от събраните по делото доказателства, че на 01.04.2023 г. жалбоподателят е управлявал горепосочения лек автомобил по ул.“Княз Борис І“, като при подадена Стоп палка от униформен служител на МВР – св. С. С. същият не е спрял на подадения му от полицейски я служител своевременен ясен и точен сигнал за спиране със стоп палка образец на МВР. Същият е продължил движението си, последвало е преследване от полицейския автомобил в екип от двамата полицаи св. Н. М. и св.С. С. и същият е спрял едва на ул.“Септември“ до №13. Всичко това се установява, както от показанията на двамата полицаи

Както става ясно от съставените АУАН и НП и от показанията на полицаите, жалбоподателят е бил видимо пиян и притеснен, като и е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, т.е той съзнателно е искал да избегне спирането и проверката от органите на реда. За това, че жалбоподателят съзнателно не се е подчинил на сигнала за спиране със стоп палка от полицаия навежда и обстоятелството, че същият действително е бил употребил алкохол, което и е удостоверено в протокол за химическа експертиза №60/04.04.2023 г. на НТЛ при ОД МВР Сливен, според която се е доказало наличие на 1,27 промила етилов алкохол в кръвта му.

По делото по безспорен и категоричен начин е установено и доказано, че жалбоподателя виновно е извършил вменените му във вина нарушения.

Според чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а съгласно чл.11 от ЗАНН по въпросите за вината се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. Така жалбоподателят, допускайки процесните нарушения, е действал умишлено, при което е съзнавал обществено опасния характер на деянията, предвиждал е обществено опасните им последици и е искал настъпването им.

В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че посоченият адрес в АУАН и НП е различен. Действително от показанията на двамата разпитани полицаи се установява, че св.С. С. е подал стоп палка, докато жалбоподателят е преминавал по ул.“Княз Борис I“, но същият е продължил движението си посока ул.“Септември“, като и е последвало преследване от страна на служителите на реда, които и по време на това преследване са подавали и светлинен и звуков сигнал, за да спре водачът. Т.е служителите на реда са подали няколко пъти на водача сигнал за спиране, което същият не е изпълнил. Предвид, че установяването на едно такова нарушение в случая е изисквало динамична обстановка, доколкото е последвало преследване и доколкото са били установени и други нарушения, съдът счита че правилно в АУАН и НП е посочено като място на извършване на всичките нарушения гр.Твърдица, ул.“Септември“.

При така приетото за установено от фактическа страна, законосъобразно и обосновано административно-наказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят е извършил нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП и нарушение по чл.103 от ЗДвП и му е наложил административно наказание на основание чл.181, т.1 от ЗДвП глоба в размер на 50 лева и на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца, които наказания като размер на глобата и срок на лишаването биха изпълнили в пълен обем целта на закона.

При издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния или процесуалния закон. То е издадено при напълно изяснена фактическа обстановка, която се подкрепя с доказателствата и доказателствените средства, събрани и проверени в хода на производството. Самите наказания са правилно определени и са в състояние да изпълнят специалните си цели.

Предвид посоченото съдът прие, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Ръководен от гореизложеното, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23 - 0455 - 000281 от 18.04.2023 г. на Началник РУ в ОД МВР - Сливен, РУ- Твърдица, с което на Д. И. Д. с ЕГН ***** от гр. Т.,ул.С.№. му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 50 лв. на основание чл.181, т.1 от ЗДвП и е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП , като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____